

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-10088/2019-ERU
Č. j. 10088-9/2019-ERU

V Ostravě dne 9. září 2020

USNESENÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), a podle ust. § 23 odst. 11 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. OSR-10088/2019-ERU zahájeném dne 29. října 2019 z moci úřední podle ust. § 78 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), v návaznosti na ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s obviněným ze správních deliktů, kterým je společnost **CENTROPOL ENERGY, a.s.**, se sídlem Vaničkova 1594/1, Ústí nad Labem-centrum, 400 01 Ústí nad Labem, IČO: 254 58 302 (dále též jen „účastník řízení“), zastoupena Mgr. Janem Veselým, advokátem ve společnosti Glatzová & Co., s.r.o., ev. č. ČAK 15376, ve věci podezření ze spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 5 písm. e) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 5. června 2017 (dále jen „energetický zákon“), pokračujícího správního deliktu dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona, a správního deliktu dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 31. prosince 2016 (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele“, vydává toto

usnesení:

Správní řízení vedené Energetickým regulačním úřadem s účastníkem řízení, společností **CENTROPOL ENERGY, a.s.**, se sídlem Vaničkova 1594/1, Ústí nad Labem-centrum, 400 01 Ústí nad Labem, IČO: 254 58 302, pod sp. zn. OSR-10088/2019-ERU, zahájené dne 29. října 2019 ve věci podezření ze spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 5 písm. e) energetického zákona, pokračujícího správního deliktu dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona, a správního deliktu dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, se v souladu s ust. § 86 odst. 1 písm. h) zákona o odpovědnosti za přestupky

zastavuje,

neboť odpovědnost za správní delikt zanikla.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 29. října 2019 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) ve smyslu ust. § 78 zákona o odpovědnosti za přestupky v návaznosti na ust. § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední s účastníkem řízení ve věci podezření ze spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 5 písm. e) energetického zákona, pokračujícího správního deliktu dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona, a správního deliktu dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele.

Správní řízení bylo zahájeno na základě výsledků kontroly Úřadu vedené pod sp. zn. 09574/2018-ERU a zahájené dle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), v tehdy účinném znění.

II. Průběh správního řízení

Dne 29. října 2019 bylo účastníku řízení doručeno oznámení o zahájení správního řízení ze dne 25. října 2019, č.j. 1008-3/2019-ERU.

Dne 4. listopadu 2019 byla Úřadu doručena žádost zástupce účastníka řízení o nahlížení do spisu na pobočce Úřadu v Praze. Úřad této žádosti vyhověl a po telefonické domluvě bylo umožněno zástupci účastníka řízení nahlédnout do spisu dne 12. listopadu 2019, o čemž byl vyhotoven protokol č.j. 10008-5/2019 z téhož dne.

V rámci nahlížení do spisu bylo požádáno o zhotovení kopií datových nosičů – CD disků, založených ve spise pod č.j. 09574-6/2018-ERU a 09574-7/2018-ERU. Správní orgán této žádosti rovněž vyhověl a dne 28. listopadu 2019 zaslal účastníku řízení, prostřednictvím jeho zástupce, vyznění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a k doložení aktuálních majetkových poměrů a jako přílohu tohoto přípisu zaslal CD s požadovaným obsahem.

Dne 20. prosince 2019 bylo Úřadu doručeno vyjádření účastníka řízení z téhož dne, založené do spisu pod č.j. 10088-7/2019-ERU. V tomto vyjádření účastník řízení předně namítal, že již došlo k zániku odpovědnosti jednotlivých správních deliktů, a to z toho důvodu, že účastníku řízení vytýkané jednání bylo již předmětem sporného řízení, vedeného u Úřadu pod sp. zn. SLS-12230/2016-ERU. Tím pádem došlo dle účastníka řízení k zániku odpovědnosti jednotlivých správních deliktů, jelikož správní orgán se dozvěděl o jejich spáchání již dne 22. listopadu 2016, kdy mu byl doručen návrh pana [REDAKCE] a následně bylo zahájeno předmětné sporné řízení. Lhůta k zahájení správního řízení tak dle účastníka řízení uběhla dnem 22. listopadu 2018. Účastník řízení dále zpochybnil možnost ústavně konformní aplikace přechodného ust. § 112 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky. Dále ve svém vyjádření účastník řízení namítal absenci materiální stránky vytýkaných správních deliktů a na závěr uvedl informace o svých aktuálních majetkových poměrech.

Dne 17. února 2020 pak bylo Úřadu doručeno další vyjádření účastníka řízení, založené do spisu pod č.j. 10088-8/2019-ERU. V tomto vyjádření účastník řízení upozornil na nález Ústavního soudu ČR Pl. ÚS 15/19 ze dne 4. února 2020, kterým byla zrušena první věta ust. § 112 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky. Dle účastníka řízení je tak nutné zánik

odpovědnosti projednávaných správních deliktů posuzovat podle předchozí (v době spáchání účinné) právní úpravy.

III. Zánik odpovědnosti za vytýkané správní delikty

Vytýkaná protiprávní jednání ze strany účastníka řízení měla být dokonána:

- okamžikem přerušení dodávky elektřiny zákazníkovi panu [REDAKCE] [REDAKCE] odběrné místo EAN [REDAKCE] konkrétně dne 5. září 2016,
- uvedením poslední nepravdivé informace (pokračující přestupek), že zákazník pan [REDAKCE], odběrné místo EAN [REDAKCE], odstoupil od smlouvy s novým dodavatelem podle § 11a odst. 2 energetického zákona, konkrétně dne 20. října 2016,
- okamžikem požadování úhrady ceny za sdružené služby dodávky elektřiny, které účastník řízení konkrétně v období od 15. září 2016 do 23. listopadu 2016 dodal i přesto, že si je od něj spotřebitel neobjednal, po spotřebiteli panu [REDAKCE] tj. vystavením předmětné faktury, konkrétně dne 27. listopadu 2016.

Správní orgán se dozvěděl o spáchání projednávaných správních deliktů během sporného správního řízení mezi účastníkem řízení a [REDAKCE] vedeném pod sp. zn. SLS-12230/2016-ERU, tedy nejpozději dne 24. ledna 2017, kdy byl Úřadu doručen přípis účastníka řízení nazvaný „Reakce na výzvu k vyjádření k doplnění Návrhu na zahájení správního řízení“ ze dne 24. ledna 2017, který popisuje všechny skutečnosti, v nichž nyní Úřad spatřuje znaky vytýkaných správních deliktů. V předmětném sporném správním řízení bylo vydáno dne 7. dubna 2017 rozhodnutí č.j. 12230-18/2016-ERU, jehož kopie je součástí spisu v nyní projednávané věci.

Účastník řízení tedy vytýkané správní delikty měl spáchat před nabytím účinnosti zákona o odpovědnosti za přestupky (tj. před 1. červencem 2017). Správní řízení bylo zahájeno dne 29. října 2019, tedy již po nabytí účinnosti zákona o odpovědnosti za přestupky.

Nálezem Ústavního soudu České republiky ze dne 4. února 2020, sp. zn. Pl. ÚS 15/19, Ústavní soud rozhodl o zrušení ust. § 112 odst. 2 věty první zákona o odpovědnosti za přestupky (které stanovilo: „*Ustanovení dosavadních zákonů o lhůtách pro projednání přestupku nebo jiného správního deliktu, lhůtách pro uložení pokuty za přestupek nebo jiný správní delikt a lhůtách pro zánik odpovědnosti za přestupek nebo jiný správní delikt se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nepoužijí.*“) ke dni vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů.

Nálezem Ústavního soudu České republiky ze dne 16. června 2020, sp. zn. Pl. ÚS 4/20, Ústavní soud s účinností od 22. července 2020 rozhodl i o zrušení zbývající části ust. § 112 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky (které stanovilo: „*Odpovědnost za přestupek a dosavadní jiný správní delikt však nezanikne dříve, než by uplynula některá ze lhůt podle věty první, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.*“).

Zákon o odpovědnosti za přestupky tedy již v současnosti neobsahuje speciální přechodné ustanovení týkající se posuzování zániku odpovědnosti za spáchání přestupku.

Podle ust. § 2 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se odpovědnost za přestupek posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější.

Podle ust. § 112 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se na přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona hledí jako na přestupky podle tohoto zákona. Odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější.

Vzhledem k výše uvedenému a ke skutečnosti, že účastník řízení měl vytýkané správní delikty spáchat před nabytím účinnosti zákona o odpovědnosti za přestupky, je třeba ve vztahu k vyhodnocení možného uplynutí lhůt pro posouzení odpovědnosti účastníka řízení za vytýkané správní delikty porovnat právní úpravy zániku odpovědnosti za vytýkaný správní delikt před a po účinnosti zákona o odpovědnosti za přestupky z pohledu jejich příznivosti pro účastníka řízení.

Podle ust. § 91d odst. 3 energetického zákona odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezačal řízení do 2 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán.

Podle ust. § 24b odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezačal řízení do 2 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán.

Podle ust. § 31 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Je-li znakem přestupku účinek, promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy takový účinek nastal.

Podle ust. § 30 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky promlčecí doba činí 3 roky, jde-li o přestupek, za který zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je alespoň 100000 Kč.

Ust. § 32 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky pak dále upřesňuje, že byla-li promlčecí doba přerušena, odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 3 roky od jeho spáchání; jde-li o přestupek, za který zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je alespoň 100 000 Kč, odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 5 let od jeho spáchání.

V souladu s ust. § 32 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky se promlčecí doba přerušuje a) oznámením o zahájení řízení o přestupku; b) vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným; c) vydáním rozhodnutí o schválení dohody o narovnání; přerušáním promlčecí doby počíná promlčecí doba nová.

V souladu se závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. dubna 2017, č. j. 1 As 337/2016-45, je třeba větu „nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán“ rozumět tak, že odpovědnost za správní delikt zaniká nejpozději po uplynutí 5 let ode dne,

kdy byl delikt spáchán. Uplynutím lhůty 5 let tedy provždy zaniká možnost správního orgánu uložit pachateli trest. I pokud správní orgán již zahájil řízení, po uplynutí 5 let odpovědnost (i ve smyslu citovaného rozsudku) zaniká a správní orgán musí řízení zastavit. Jak ostatně uvedl Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku (tam ve vztahu ke lhůtě 4 let), spojení „nejpozději do“ 5 let nemíří na nutnost, aby správní orgán do 5 let zahájil řízení, ale na to, že prekluze nastává „nejpozději do“ 5 let od spáchání deliktu; prekluze může nastat i dříve, a to uplynutím subjektivní lhůty 3 let. Obdobně se k okamžiku zániku odpovědnosti za přestupky ve věcné působnosti Úřadu staví Úřad, jak vyplývá z rozhodnutí o rozkladu ze dne 10. prosince 2019, č. j. 09289-67/2015-ERU.

Jak již správní orgán uvedl výše, za rozhodný okamžik pro posouzení zániku odpovědnosti za vytýkané správní delikty dle zákona o odpovědnosti za přestupky považuje dny 5. září 2016, 20. října 2016 a 27. listopadu 2016.

Za rozhodný okamžik pro posouzení zániku odpovědnosti za vytýkané správní delikty dle energetického zákona, resp. zákona o ochraně spotřebitele považuje den 24. ledna 2017 (tedy den, kdy nejpozději se Úřad o spáchání správních deliktů dozvěděl).

Ve smyslu ust. § 91d odst. 3 energetického zákona a ust. § 24b odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele tedy objektivní pětiletá lhůta k projednání správních deliktů dosud neuplynula. Subjektivní dvouletá lhůta pro zahájení řízení však uběhla nejpozději dne 24. ledna 2019, jelikož se správní orgán o spáchaných deliktech dozvěděl nejpozději dne 24. ledna 2017, kdy byl Úřadu doručen přípis účastníka řízení nazvaný „Reakce na výzvu k vyjádření k doplnění Návrhu na zahájení správního řízení“ ze dne 24. ledna 2017, který popisuje všechny skutečnosti, v nichž nyní Úřad spatřuje znaky vytýkaných správních deliktů, v rámci sporného správního řízení mezi panem [REDAKCE] a účastníkem řízení, vedeného pod sp. zn. SLS-12230/2016-ERU.

Ve smyslu ust. § 31 a násl. zákona o odpovědnosti za přestupky tříletá promlčecí doba u dvou správních deliktů podle energetického zákona uplynula, konkrétně 3 roky po spáchání vytýkaných deliktů, (tedy 5. září 2019, resp. 20. října 2019) a u jednoho správního deliktu podle zákona o ochraně spotřebitele neuplynula, neboť správní orgán zahájil správní řízení dne 29. října 2019 a tříletá promlčecí doba by uplynula až dne 27. listopadu 2019.

Správní orgán tedy konstatuje, že při použití obou právních úprav zániku odpovědnosti za správní delikt tato odpovědnost v případě 2 vytýkaných správních deliktů dle energetického zákona ke dni vydání tohoto usnesení již zanikla. V případě vytýkaného správního deliktu podle zákona o ochraně spotřebitele při použití právní úpravy podle zákona o ochraně spotřebitele ke dni vydání tohoto usnesení již rovněž zanikla, avšak při použití právní úpravy podle zákona o odpovědnosti za přestupky dosud nezánikla. Ke dni vydání tohoto usnesení tedy novější úprava, tj. úprava podle ust. § 30 a násl. zákona o odpovědnosti za přestupky, není v daném případě pro účastníka řízení příznivější, a proto správní orgán pro posouzení zániku odpovědnosti aplikoval ust. § 91d odst. 3 energetického zákona a ust. § 24b odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele.

Správní řízení ve vztahu ke všem vytýkaným správním deliktům tedy nemohlo, resp. nemělo být, ani zahájeno, což je ovšem důsledkem jednak zrušení ust. § 112 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky výše citovanými nálezy Ústavního soudu České republiky a ve vztahu k vytýkaným přestupkům podle energetického zákona také prvotním nesprávným

určením rozhodného okamžiku pro posouzení zániku odpovědnosti za vytýkané správní delikty dle energetického zákona.

Dále správní orgán pro úplnost uvádí, že samotná kontrola Úřadu byla zahájena dne 2. října 2018, Protokol o kontrole byl účastníku řízení doručen dne 30. ledna 2019 a kontrolní spis byl předán k posouzení zahájení správního řízení dne 26. února 2019. K zániku odpovědnosti došlo u všech vytýkaných správních deliktů nejpozději dne 24. ledna 2019, tedy ještě před ukončením kontrolního řízení, vedeného pod sp. zn. 09574/2018-ERU a před zahájením správního řízení sp. zn. 10088/2019-ERU.

S ohledem na výše uvedené je zřejmé, že odpovědnost účastníka řízení za vytýkané správní delikty dle ust. § 91d odst. 3 energetického zákona a ust. § 24b odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele zanikla.

IV. Zastavení správního řízení

S ohledem na to, že zanikla odpovědnost účastníka řízení za posuzovaný správní delikt, rozhodl správní orgán tímto usnesením v souladu s ust. § 86 odst. 1 písm. h) zákona o odpovědnosti za přestupky o zastavení správního řízení sp. zn. OSR-10088/2019-ERU.

Jelikož se v případě zastavení správního řízení usnesením ve smyslu ust. § 86 odst. 1 písm. h) zákona o odpovědnosti za přestupky, v souladu s ust. § 86 odst. 2 téhož zákona nejedná o usnesení, které by se pouze poznamenalo do spisu, oznamuje se toto usnesení podle ust. § 72 správního řádu v návaznosti na ust. § 76 odst. 3 správního řádu účastníku řízení.

Poučení

Proti tomuto usnesení lze podat rozklad Radě Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení usnesení, nejpozději však do uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené usnesení připraveno k vyzvednutí. Rozklad proti tomuto usnesení nemá podle ust. § 76 odst. 5 správního řádu odkladný účinek.

Mgr. Prokop Maria Plawny, v.r.
oprávněná úřední osoba
vedoucí oddělení sankčních řízení Ostrava